

наук: 12.00.12 / Задерко Сергей Викторович. – Ростов-на-Дону, 2013. – С. 140.

4. Розин А. Н. Расследование мошенничества в сфере жилищного строительства: дисс. ... канд. юрид. наук: 12.00.09 / Розин Александр Николаевич. – М., 2009. – 194 с.

5. Макарова Н. Ю. Методика расследования мошенничества, совершенного в сфере малоэтажного строительства : дисс. ... канд. юрид. наук: 12.00.12 / Макарова Наталия Юрьевна. – СПб., 2014. – 183 с.

УДК 343.1

Ковальчук С. О.,

канд. юрид. наук, доцент,
доцент кафедри кримінальної юстиції
Чернівецького юридичного інституту
Національного університету
«Одеська юридична академія»

ЗБИРАННЯ НОВИХ ДОКАЗІВ ЯК СПОСІБ ПЕРЕВІРКИ РЕЧОВИХ ДОКАЗІВ ПІД ЧАС ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ

Стаття присвячена визначенню змісту збирання нових доказів як способу перевірки речових доказів під час досудового розслідування. Із урахуванням норм КПК України і сформованої на його основі правозастосовної практики досліджуються процесуальні можливості щодо перевірки речових доказів шляхом збирання нових доказів як сторони обвинувачення, так і сторони захисту, потерпілого, представника юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження.

Ключові слова: докази, речові докази, перевірка доказів, кримінальне провадження, досудове розслідування, сторони кримінального провадження.

Статья посвящена определению содержания собирания новых доказательств как способа проверки вещественных доказательств во время досудебного расследования. С учетом

норм УПК України і сформованої на його основі правоприменительної практики дослідуються процесуальні можливості перевірки вещественних доказів шляхом збирання нових доказів, як сторони обвинувачення, так і сторони захисту, потерпевшого, представника юридичної особи, в стосунку якого здійснюється виробство.

Ключові слова: доказів, вещественних доказів, перевірка доказів, кримінальне виробство, досудове розслідування, сторони кримінального виробства.

The article is devoted to the definition of the content of gathering of new evidences as a way of verification of material evidences during a pre-trial investigation. Taking into account the norms of the CPC of Ukraine and the law-enforcement practice, formed on its basis, the procedural possibilities for verification of material evidences through the gathering of new evidences as the prosecution side and the protection side, the victim, the representative of the legal entity, in respect of which the proceedings conducted, are investigated.

Keywords: evidences, material evidences, verification of evidences, criminal proceedings, pre-trial investigation, sides of criminal proceedings.

Постановка проблеми. Перевірка доказів, як і їх збирання та оцінка, законодавцем (ч. 2 ст. 91 КПК України) та більшістю вчених визначається в якості окремого елемента (етапу) процесу доказування. За своєю сутністю перевірка доказів являє собою розумово-практичну діяльність, на що звертається увага більшістю вчених-процесуалістів [4, с. 213; 7, с. 125; 8, с. 203; 10, с. 255; 11, с. 278-279]. У структурі перевірки доказів як елемента (етапу) процесу доказування доцільно виділяти два етапи: 1) розумовий, під час якого суб'єкти доказування здійснюють аналіз і синтез кожного окремо взятого доказу та співставляють його з іншими наявними доказами; 2) практичний, який полягає у збиранні суб'єктами доказування у межах наданих їм кримінальним процесуальним законом повноважень нових доказів.

Перевірка речових доказів здійснюється з метою їх підтвердження та встановлення логічної узгодженості з іншими наявними на момент перевірки і додатково отриманими під час її проведення доказами або спростування речових доказів. На думку Н.А. Попової, «перевірка речових доказів передбачає дослідження всіх елементів їх структури та являє собою певну систему прийомів для пошуку, виявлення, закріплення та дослідження фактичних даних» [18, с. 21]. Система використовуваних суб'єктами доказування способів перевірки речових доказів визначається залежно від її етапів, що відповідають вказаним вище етапам перевірки доказів: розумовому та практичному.

Початковим етапом перевірки речового, як і будь-якого іншого доказу, виступає розумовий, проте його перевірка після аналізу та синтезу шляхом співставлення з іншими доказами не завжди дозволяє отримати знання про всі його якості та властивості, про факти та обставини, які складають його зміст [20, с. 176]. У разі виявлення суперечностей між речовим доказом та іншими наявними доказами суб'єкт доказування переходить до наступного етапу перевірки – практичного, який полягає у збиранні ним у межах наданих йому кримінальним процесуальним законом повноважень нових доказів. Водночас, і за відсутності суперечностей між речовим доказом, що перевіряється, та іншими доказами суб'єкт доказування також вправі отримати нові докази. Це пояснюється тим, що встановлена під час співставлення речового доказу з іншими доказами відсутність суперечностей між ними не завжди призводить до спростування речового доказу, так само, як і встановлене співпадіння їх змісту не у всіх випадках тягне за собою підтвердження речового доказу. У разі виявлення суперечностей між речовим доказом та іншими доказами отримання нових доказів спрямоване на усунення виявлених суперечностей, а у разі їх відсутності – на підтвердження речового доказу, який перевіряється.

Викладене вказує на актуальність поглибленого дослідження теоретико-правових проблем, пов'язаних зі здійсненням перевірки речових доказів шляхом збирання нових

доказів під час кримінального провадження, що ускладнюється з огляду на обмеження у реалізації засади змагальності під час досудового розслідування.

Аналіз дослідження даної проблеми. Зміст збирання нових доказів як способу перевірки доказів характеризується у значній кількості наукових публікацій вітчизняних і зарубіжних вчених-процесуалістів: А.Р. Белкіна, В.П. Бож'єва, Ю.М. Грошевого, М.В. Деєва, Є.О. Долі, О.В. Капліної, В.Т. Нора, М.А. Погорецького, В.О. Попелюшка, Н.А. Попової, Д.Б. Сергеевої, С.М. Стахівського, О.Г. Шило, М.Є. Шумила та інших. Водночас, самостійні дослідження теоретико-правових проблем, пов'язаних зі здійсненням перевірки речових доказів шляхом збирання нових доказів під час досудового розслідування, з урахуванням норм КПК України і сформованої на його основі правозастосовної практики, не проводилися.

Метою дослідження є визначення змісту збирання нових доказів як способу перевірки речових доказів під час досудового розслідування.

Виклад основного матеріалу. Збирання нових доказів як спосіб перевірки доказу повинно застосовуватися лише після того, як здійснені аналіз і синтез даного доказу та його співставлення із вже зібраними у справі доказами [12, с. 21]. Перевірка речового доказу за допомогою вказаних способів дозволяє визначити напрями подальшої його перевірки, вказівки на шляхи, форми і характер якої містяться у самому доказі, що перевіряється, його незрозумілостях, неточностях, неповноті, суперечливості та невідповідності змісту інших доказів, виявлених, але не усунутих у ході всієї попередньої перевірки [5]. Саме внаслідок здійснення аналізу і синтезу речового доказу та його співставлення з іншими наявними доказами суб'єкт доказування «отримує знання про те, які сторони перевірюваного доказу вимагають подальшої перевірки, відомості про які обставини і факти, що мають значення для кримінальної справи і пов'язані з перевірюваним доказом, повинні бути отримані шляхом збирання нових доказів, які конкретно слідчі, судові дії зі збирання нових доказів, коли та в якій послідовності для цього необхідно провести» [6, с. 235].

Під час досудового розслідування сторона обвинувачення вправі перевірити речові докази шляхом збирання нових доказів за допомогою способів, визначених ч. 2 ст. 93 КПК України. Основним способом перевірки речових доказів стороною обвинувачення шляхом збирання нових доказів виступає провадження слідчих (розшукових) дій, у нормативному визначенні яких міститься вказівка на їх спрямованість не лише на отримання (збирання) доказів, але й на перевірку вже отриманих доказів у конкретному кримінальному провадженні (ч. 1 ст. 223 КПК України) [9]. У доктрині кримінального процесу вчені виділяють групу перевірочних слідчих (розшукових) дій як слідчих (розшукових) дій, спеціально призначених для перевірки отриманих доказів [2, с. 15; 15, с. 180], та відзначають їх специфіку, яка полягає в тому, що процес пізнання під час їх проведення передбачає активне використання методу моделювання, що зумовлює необхідність застосовування способів фіксації, придатних для створення графічних моделей досліджуваних об'єктів (складення планів, схем, фотозйомка, відеозапис), спрощує наступну оцінку результатів слідчої (розшукової) дії, створює широкі можливості для використання отриманої інформації під час кримінального провадження [16, с. 60]. Відповідно до норм КПК України, однією з перевірочних слідчих (розшукових) дій виступає слідчий експеримент, визначаючи поняття якого законодавець вказує на його проведення з метою перевірки і уточнення відомостей, які мають значення для встановлення обставин кримінального правопорушення (ч. 1 ст. 240 КПК України) [9]. Водночас, проведення слідчого експерименту не вичерпує коло слідчих (розшукових) дій, спрямованих на перевірку доказів, у тому числі й речових, що визначається залежно від обставин конкретного кримінального провадження. У зв'язку з цим обґрунтованою є позиція Ю.М. Грошевого та С.М. Стахівського, на думку яких всі слідчі дії виступають засобами перевірки доказів, хоча КПК України передбачає слідчі дії перевірочного характеру [3, с. 61; 19, с. 64]. Зокрема, поряд зі слідчим експериментом, сторона обвинувачення вправі перевірити речові докази шляхом провадження пред'явлення

речей для впізнання, огляду, обшуку, експертизи, об'єктом якої виступають речові докази, допиту осіб, які спостерігали речовий доказ під час вчинення кримінального правопорушення або його виявлення та вилучення у ході слідчих (розшукових), негласних слідчих (розшукових) та інших процесуальних дій. При цьому вказані слідчі (розшукові) дії (за винятком пред'явлення для впізнання) можуть виступати як первинними, так і повторними, як основними, так і додатковими, хоча у переважній більшості проводяться повторно або додатково.

Висновок про недоцільність обмеження кола слідчих (розшукових) дій, які можуть спрямовуватися на перевірку речових доказів, підтверджується й результатами дослідження слідчої та судової практики. Так, під час досудового розслідування кримінальної справи № 554/11025/15-к (кримінальне провадження № 12015170040000742) слідчий СВ ПМУ УМВС України у Полтавській області звернувся до Октябрського районного суду м. Полтави із клопотанням про надання дозволу на проведення обшуку у приміщенні приватного нотаріуса Київського міського нотаріального округу Лазарева Л.І. за адресою: АДРЕСА_2 з метою відшукання та вилучення речей і документів, що підтверджують видачу довіреності від власника транспортного засобу ОСОБА_3 від 11.03.2015 р., НОМЕР_8, яка уповноважує ОСОБА_8 розпоряджатися автомобілем Mercedes-Benz, модель VITO-112, 1999 року випуску, тип – фургон, номер шасі НОМЕР_6, державний номерний знак НОМЕР_1. В обґрунтування підстав слідчим надано витяг із цього провадження, згідно з фабулою якого 16.03.2015 р. надійшла заява ОСОБА_11 про те, що 10.06.2014 р. ОСОБА_5 самовільно заволодів автомобілями, у тому числі й марки Mercedes-Benz VITO, які були передані в оплатне користування, а також сукупність доказів, які свідчать про наявність достатніх підстав для задоволення клопотання, у тому числі й копія вказаної довіреності, на підставі якої відбулася перереєстрація автомобіля Mercedes-Benz VITO, та копія витягу про її реєстрацію в Єдиному реєстрі довіреностей № 28504045. Ухвалою від 07.09.2015 р. суд клопотання слідчого задовольнив і надав йому дозвіл на проведення обшуку в приміщенні приватного нотаріуса Київського міського

нотаріального округу Лазарева Л.І., розташованого за адресою: АДРЕСА_2, з метою відшукування та вилучення речей і документів, що підтверджують видачу довіреності від власника транспортного засобу ОСОБА_3 від 11.03.2015 р., НОМЕР_8, якою уповноважено ОСОБА_8 розпоряджатися автомобілем Mercedes-Benz, модель VITO-112, 1999 року випуску, тип – фургон, номер шасі НОМЕР_6, державний номерний знак НОМЕР_1, а саме: завірених належним чином копій паспортів власника транспортного засобу ОСОБА_3 та уповноваженої особи, згідно з довіреністю ОСОБА_16; завірених належним чином копій ідентифікаційних номерів власника транспортного засобу ОСОБА_3 та уповноваженої особи, згідно з довіреністю ОСОБА_16; оригіналу, а у разі відсутності – завіреної належним чином копії довіреності від власника транспортного засобу ОСОБА_3 від 11.03.2015 року, НОМЕР_8, якою уповноважено ОСОБА_8 розпоряджатися автомобілем Mercedes-Benz, модель VITO-112 1999 року випуску, тип – фургон, номер шасі НОМЕР_6, державний номерний знак НОМЕР_1; журналу реєстрації нотаріальних дій; реєстру для реєстрації нотаріальних дій; оригіналу або завірених належним чином копій квитанцій, чеків щодо сплати за вчинення нотаріальних дій стосовно видачі довіреності від 11.03.2015 р. НОМЕР_8; електронних носіїв інформації, на яких може зберігатися інформація щодо видачі довіреності НОМЕР_8, якою уповноважено ОСОБА_8 розпоряджатися автомобілем Mercedes-Benz, модель VITO-112, 1999 року випуску, тип – фургон, номер шасі НОМЕР_6, державний номерний знак НОМЕР_1, що можуть мати доказове значення для досудового розслідування [22].

У доктрині кримінального процесу способи перевірки доказів стороною обвинувачення шляхом збирання нових доказів не обмежуються виключно провадженням слідчих (розшукових) дій. Окрім цього способу, до їх числа одна група вчених відносить провадження інших процесуальних дій [4, с. 13; 27, с. 28], друга група вчених – провадження негласних слідчих (розшукових) та інших процесуальних дій [25, с. 62; 26, с. 17]. Окремі вчені не конкретизують способи перевірки доказів стороною обвинувачення шляхом збирання нових доказів і

вказують на можливість її здійснення шляхом провадження не лише слідчих дій, але й інших, передбачених кримінальним процесуальним законом способів залучення доказів у кримінальний процес [14, с. 71].

Аналіз норм КПК України дозволяє стверджувати, що поряд із провадженням слідчих (розшукових) дій, способами перевірки речових доказів шляхом збирання стороною обвинувачення нових доказів виступає проведення окремих негласних слідчих (розшукових) та інших процесуальних дій.

До числа негласних слідчих (розшукових) дій, спрямованих на перевірку речових доказів, належить спостереження за річчю. Зокрема, ч. 1 ст. 269 КПК України передбачає, що для перевірки під час досудового розслідування тяжкого або особливо тяжкого злочину відомостей про певну річ у публічно доступних місцях може проводитися візуальне спостереження за зазначеним об'єктом або візуальне спостереження з використанням відеозапису, фотографування, спеціальних технічних засобів для спостереження [9].

В якості іншої процесуальної дії, провадження якої дозволяє стороні обвинувачення перевірити речові докази шляхом отримання нових доказів, необхідно виділити тимчасовий доступ до речей і документів, під час якого вони можуть бути вилучені з підстав, визначених ч. 1 ст. 159 і ч. 7 ст. 163 КПК України [9]. Так, під час досудового розслідування у кримінальній справі № 569/5262/16-к слідчий Рівненського ВП ГУНПУ в Рівненській області звернулася до суду з погодженням із прокурором Рівненської місцевої прокуратури клопотанням про тимчасовий доступ до речей і документів, які знаходяться в Рівненській філії ПТ «Ломбард «Заставний кредитний дім», що по вул. Соборна, 63 у м. Рівне (належний потерпілому ОСОБА_3 швейний оверлок марки Janome MyLocb 204D), де його виявив потерпілий та звернувся з відповідною заявою до Рівненського ВП ГУНПУ в Рівненській області. Задовольнивши клопотання слідчого, суд ухвалою від 04.05.2016 р. надав йому дозвіл на тимчасовий доступ до речей та документів, які знаходяться в Рівненській філії ПТ «Ломбард «Заставний кредитний дім», що по вул. Соборна, 63 у м. Рівне, а саме: 1) до примірника договору з приводу здачі у вказаний ломбард

швейного оверлоку марки Janome MyLocb 204D із заводським номером 789233526 з можливістю вилучення завіреної копії такого договору; 2) до копії документу особи, яка здавала вищевказаний швейний оверлок з можливістю її вилучення; 3) до швейного оверлоку марки Janome MyLocb 204D із заводським номером 789233526 з можливістю його вилучення; 4) у разі відсутності такого майна надати тимчасовий доступ до інформації про те, де знаходиться на даний момент вищевказане заставне майно (повна назва та адреса відділення, підрозділу тощо), а якщо воно реалізоване чи знищене, то кому/ким, де та коли, з можливістю зробити копії відповідних документів [23].

Що стосується процесуальної діяльності сторони захисту, потерпілого, представника юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, спрямоване на перевірку речових доказів під час досудового розслідування, потрібно відзначити, що у доктрині кримінального процесу звертається увага на наявність у них повного права проводити власними силами перевірку доказів (як зібраних або поданих ними самими, так і тих, які стали відомі їм від сторони обвинувачення) [1, с. 78], вказується на необхідність забезпечення їх рівноправності зі стороною обвинувачення як суб'єктів доказування у плані перевірки доказів [13, с. 36] і відзначається особлива роль захисника як учасника процесу перевірки доказів, що може впливати на її перебіг і результати [17, с. 259]. Сторона захисту, потерпілий, представник юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, як і сторона обвинувачення, вправі здійснювати аналіз і синтез кожного речового доказу, співставляти його з іншими наявними доказами, але користуються обмеженими повноваженнями щодо здійснення їх перевірки шляхом збирання нових доказів.

Сторона захисту, потерпілий, представник юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, під час досудового розслідування вправі перевірити речові докази шляхом збирання нових доказів за допомогою способів, визначених ч. 3 ст. 93 КПК України. Аналіз вказаної норми дозволяє стверджувати, що основним способом перевірки речових доказів стороною захисту, потерпілим, представником юридичної особи, щодо

якої здійснюється провадження, шляхом збирання нових доказів виступає ініціювання проведення слідчих (розшукових) дій. Водночас, використовуючи наведений спосіб перевірки речових доказів, сторона захисту, потерпілий, представник юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, під час досудового розслідування нерідко припускаються помилок, звертаючись із клопотанням про проведення слідчих (розшукових) дій, спрямованих на перевірку речових доказів, не до слідчого, прокурора, а до слідчого судді, що призводить до повернення їм поданого клопотання. Так, розглянувши клопотання підозрюваного ОСОБА_1 про вилучення речових доказів, Тальнівський районний суд Черкаської області у справі № 704/1386/14-к встановив, що у поданому клопотанні підозрюваний вказує на необхідність вилучення речового доказу для співставлення з вилученими речовими доказами у справі та призначення експертизи. Оскільки у вказаному клопотанні відсутні докази, які підтверджують наявність поданих у порядку ч. 3 ст. 93 КПК України відповідних клопотань, і винесених слідчим або прокурором постанов про відмову в їх задоволенні, суд на підставі вимог ст. 93 КПК України ухвалою від 06.10.2014 р. клопотання підозрюваного ОСОБА_1 про вилучення речових доказів повернув підозрюваному ОСОБА_1 [24].

Поряд з ініціюванням проведення слідчих (розшукових) дій, дієвим способом перевірки під час досудового розслідування речових доказів стороною захисту, потерпілим, представником юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, шляхом збирання нових доказів виступає тимчасовий доступ до речей і документів, у ході якого норми ч. 1 ст. 159 і ч. 7 ст. 163 КПК України надають їм право за наявності відповідних підстав вилучити такі речі та документи [9]. Як свідчать результати дослідження судової практики, клопотання про надання тимчасового доступу до речей і документів, що заявляються стороною захисту, потерпілим, представником юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, у переважній більшості випадків спрямовані на перевірку показань і лише у поодиноких випадках, що виникають під час досудового розслідування корисливих злочинів, – на перевірку речових доказів. Наприклад,

Комунарський районний суд м. Запоріжжя у справі № 333/10196/14-к (кримінальне провадження № 1-кп/333/114/16) ухвалою від 24.02.2016 р. задовольнив клопотання захисника ОСОБА_1 і надав йому тимчасовий доступ до речей і документів, а саме: шляхом отримання у відділенні ПАТ «КБ «Приватбанк» (м. Запоріжжя, пл. Інженерна, 1) інформації на електронному носії у вигляді файлу з фотознімком особи, зробленим із банкомату «Приватбанк», розташованого в приміщенні супермаркету «Сільпо» по вул. Новокузнецькій у м. Запоріжжі 15.10.2014 р. о 21:03:32 годині та 21:05:48 годині (САЗА 5921), без виклику особи, у власності якої перебуває інформація, оскільки існує реальна загроза її втрати, зміни чи знищення, що унеможливить подальше дослідження даної інформації в рамках проведення досудового розслідування у кримінальному провадженні [21].

Висновки. Самостійним способом перевірки речових доказів виступає збирання нових доказів, що здійснюється суб'єктами доказування у межах наданих їм кримінальним процесуальним законом повноважень і забезпечує усунення виявлених суперечностей між речовим доказом та іншими доказами, а за їх відсутності – підтвердження перевірюваного речового доказу.

Сторона обвинувачення під час досудового розслідування вправі перевірити речові докази шляхом збирання нових доказів за допомогою способів, визначених ч. 2 ст. 93 КПК України: 1) проведення слідчих (розшукових) дій, зокрема слідчого експерименту, пред'явлення речей для впізнання, огляду, обшуку, експертизи, об'єктом якої виступають речові докази, допиту осіб, які спостерігали речовий доказ під час вчинення кримінального правопорушення або його виявлення та вилучення у ході слідчих (розшукових), негласних слідчих (розшукових) та інших процесуальних дій; 2) проведення негласних слідчих (розшукових) дій, зокрема спостереження за річчю; 3) проведення інших процесуальних дій, зокрема тимчасового доступу до речей і документів, під час якого вони можуть бути вилучені з підстав, визначених ч. 1 ст. 159 і ч. 7 ст. 163 КПК України.

Сторона захисту, потерпілий, представник юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, під час досудового розслідування вправі перевірити речові докази шляхом збирання нових доказів за допомогою способів, визначених ч. 3 ст. 93 КПК України: 1) ініціювання проведення слідчих (розшукових) дій шляхом подання слідчому, прокурору відповідних клопотань: зокрема, про проведення слідчого експерименту, пред'явлення речей для впізнання, огляду, обшуку, експертизи, об'єктом якої виступають речові докази, допиту; 2) тимчасового доступу до речей і документів, під час якого вони можуть бути вилучені у порядку ч. 1 ст. 159 і ч. 7 ст. 163 КПК України.

Література:

1. Белкин А.Р. Теория доказывания в уголовном судопроизводстве / А.Р. Белкин. – М.: Норма, 2007. – 528 с.
2. Бічурін Р.Х. Особливості слідчого експерименту під час розслідування вбивств із хуліганських мотивів / Р.Х. Бічурін // Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ. – 2015. – № 1 (68). – С. 15-22.
3. Грошевий Ю.М. Докази і доказування у кримінальному процесі: Науково-практичний посібник / Ю.М. Грошевий, С.М. Стахівський. – К.: КНТ, Видавець Фурса С.Я., 2006. – 272 с.
4. Дєєв М.В. Кримінально-процесуальне доказування та його елементи / М.В. Дєєв // Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Юридичні науки». – 2015. – Вип. 3-2. – Том 2. – С. 212-215.
5. Доля Е.А. Проверка доказательств в российском уголовном процессе (стадия предварительного расследования) / Е.А. Доля // Правоведение. – 1994. – № 1 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://kalinovsky-k.narod.ru/b/st/dolya.htm>
6. Комментарий к Уголовно-процессуальному кодексу Российской Федерации / под общ. ред. А.И. Бастрыкина. – М.: Волтерс Клувер, 2008. – 904 с.
7. Кримінальний процес: Підручник / За заг. ред. В.В. Коваленка, Л.Д. Удалової, Д.П. Письменного. – К.: Центр учбової літератури, 2013. – 544 с.
8. Кримінальний процес: Підручник / Ю.М. Грошевий, В.Я. Тацій, А.Р. Гуманянц та ін.; [за ред. В.Я. Тація, Ю.М. Грошевого, О.В. Капліної, О.Г. Шило]. – Х.: Право, 2013. – 824 с.

9. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13.04.2012 р. № 4651-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>

10. Кримінальний процесуальний кодекс України. Науково-практичний коментар / [За заг. ред. В.Г. Гончаренка, В.Т. Нора, М.Є. Шумила]. – К.: Юстініан, 2012. – 1224 с.

11. Кримінальний процесуальний кодекс України. Науково-практичний коментар: у 2 т. Т. 1 / О.М. Бандурка, Є.М. Блажівський, Є.П. Бурдоль та ін.; [За заг. ред. В.Я. Тація, В.П. Пшонки, А.В. Портнова]. – Х.: Право, 2012. – 768 с.

12. Курзинер Е.Э. Актуальные вопросы доказывания в уголовном судопроизводстве Российской Федерации: Автореф. дисс. ... канд. юрид. наук: 12.00.09 / Евгений Эдуардович Курзинер. – Челябинск, 2009. – 29 с.

13. Ларинков А.А. Вопросы проверки доказательств на стадии судебного разбирательства: теоретические и практические аспекты / А.А. Ларинков // Криминалисть. – 2013. – № 1. – С. 31-36.

14. Лушкин С.А. Собиране доказательств как способ проверки доказательств / С.А. Лушкин // Бизнес в законе. – 2013. – № 4. – С. 70-72.

15. Негребецький В. Перевірочні слідчі (розшукові) дії: сутність і значення / В. Негребецький // Підприємництво, господарство і право. – 2016. – № 8. – С. 180-184.

16. Негребецький В. Проблема підвищення ефективності збирання, дослідження та фіксації інформації під час перевірочних слідчих (розшукових) дій / В. Негребецький // Підприємництво, господарство і право. – 2015. – № 7. – С. 57-60.

17. Попелюшко В.О. Функція захисту в кримінальному судочинстві України: правові, теоретичні та прикладні проблеми: Дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.09 / Василь Олександрович Попелюшко. – Острог, 2009. – 502 с.

18. Попова Н.А. Вещественные доказательства: Собиране, представление и использование их в доказывании: Автореф. дисс. ... канд. юрид. наук: 12.00.09 / Надежда Анатольевна Попова. – Саратов, 2007. – 25 с.

19. Стахівський С.М. Кримінально-процесуальні засоби доказування: Дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.09 / Сергій Миколайович Стахівський. – К., 2005. – 396 с.

20. Уголовный процесс: Учебник для студентов вузов, обучающихся по специальности «Юриспруденция» / Под ред. В.П. Божьева. – 3-е изд., испр. и доп. – М.: Спарк, 2002. – 704 с.

21. Ухвала Комунарського районного суду м. Запоріжжя від 24.02.2016 р. у справі № 333/10196/14-к (кримінальне провадження № 1-кп/333/114/16) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/56664361>

22. Ухвала Октябрського районного суду м. Полтави від 07.09.2015 р. у справі № 554/11025/15-к (кримінальне провадження № 12015170040000742) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/49908801>

23. Ухвала Рівненського міського суду Рівненської області від 04.05.2016 р. у справі № 569/5262/16-к [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/57846378>

24. Ухвала Тальнівського районного суду Черкаської області від 06.10.2014 р. у справі № 704/1386/14-к [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/41466917>

25. Фаринник В.І. Особливості формування доказів та доказування в кримінальному судочинстві України / В.І. Фаринник. – Х.: Фактор, 2013. – 96 с.

26. Чупрікова І.Л. Допустимість доказів у світлі нового Кримінального процесуального кодексу: Дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.09 / Ірина Леонідівна Чупрікова. – Одеса, 2015. – 186 с.

27. Чучукало О.І. Процесуальне та криміналістичне забезпечення доказування на судових стадіях кримінального процесу України: Дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.09 / Оксана Ігорівна Чучукало. – К., 2004. – 204 с.

УДК 343.131

Король В. В.,
канд. юрид. наук, професор,
професор кафедри кримінальної юстиції
Чернівецького юридичного інституту
Національного університету
«Одеська юридична академія»

РЕАЛІЗАЦІЯ ПОЛОЖЕНЬ ЗАСАДИ НЕВТРУЧАННЯ У ПРИВАТНЕ ЖИТТЯ ПІД ЧАС ПРОВАДЖЕННЯ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ ЗА ЧИННИМ КПК УКРАЇНИ

У статті досліджуються проблемні питання нормативної регламентації механізму реалізації положень, які складають